

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

Rola Parlamentu Europejskiego

53. podkreśla kluczowe znaczenie Parlamentu Europejskiego dla pogłębiania debaty politycznej oraz jego rolę w utrwalaniu wolności i demokracji wśród sąsiadujących krajów partnerskich, w tym znaczenie misji obserwacji wyborów parlamentarnych; zwraca uwagę na swoje zobowiązanie do zwiększania spójności zadań swoich organów, do pogłębiania stosunków ze społeczeństwem obywatelskim i do zwiększania skuteczności pracy swoich organów, w tym dzięki lepszemu wykorzystaniu delegacji do organów między-parlamentarnych;

54. potwierdza zdecydowane poparcie dla Zgromadzenia Parlamentarnego EURONEST i podkreśla jego rolę w umacnianiu demokracji i instytucji demokratycznych oraz jego znaczenie dla pogłębiania parlamentarnego wymiaru Partnerstwa; uważa, że Zgromadzenie wniesie pozytywny wkład w realizację wzmocnionej EPS i zapewni wartość dodaną wszystkim stronom zainteresowanym wzmocnieniem współpracy, solidarności i wzajemnego zaufania oraz upowszechnianiem sprawdzonych wzorców; stwierdza, że parlamentarzyści białoruscy będą mile widziani w Zgromadzeniu Parlamentarnym EURONEST, ale jedynie wówczas gdy parlament białoruski zostanie wybrany demokratycznie i jako taki uznany przez Unię Europejską;

55. podkreśla rolę Parlamentu Europejskiego na wszystkich etapach i we wszystkich obszarach rozwoju EPS, zarówno przy podejmowaniu wyborów strategicznych, jak i przy kontrolowaniu wdrażania EPS, oraz ponawia swoje zobowiązanie do dalszego korzystania z prawa do kontroli parlamentarnej przy wdrażaniu EPS, także poprzez prowadzenie regularnych debat z Komisją na temat stosowania ENPI; jednakże wyraża ubolewanie z powodu ograniczonego dostępu do dokumentów przy opracowywaniu odpowiednich dokumentów programowych; wzywa do przyznania Parlamentowi dostępu do mandatów wszystkich negocjowanych obecnie umów międzynarodowych z krajami partnerskimi objętymi EPS, zgodnie z art. 218 ust.10 TFUE, który stanowi, że Parlament ma być natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury;

56. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o zwołaniu drugiego szczytu Partnerstwa Wschodniego w drugiej połowie 2011 r.; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie UE do wykorzystania tej szansy do oceny osiągniętych postępów i dodatkowego przeglądu strategicznego ukierunkowania Partnerstwa Wschodniego, aby w przyszłości mogło ono nadal przynosić znaczące wyniki;

*

* *

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Komitetowi Regionów, rządóm i parlamentom narodowym krajów EPS, OBWE i Radzie Europy.

Przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiar południowy

P7_TA(2011)0154

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiaru południowego

(2012/C 296 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozwój europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) od 2004 r., a w szczególności sprawozdania z postępów w jej wdrażaniu przedstawiane przez Komisję,
- uwzględniając plany działań przyjęte wspólnie z Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Autonomią Palestyńską i Tunezją,

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

- uwzględniając komunikaty Komisji z dni: 11 marca 2003 r. pt. „Szersza Europa – sąsiedztwo: nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami” (COM(2003)0104), 12 maja 2004 r. pt. „Europejska polityka sąsiedztwa – dokument strategiczny” (COM(2004)0373), 4 grudnia 2006 r. w sprawie wzmocnienia EPS (COM(2006)0726), 5 grudnia 2007 r. w sprawie silnej europejskiej polityki sąsiedztwa (COM(2007)0774) i 12 maja 2010 r. w sprawie podsumowania europejskiej polityki sąsiedztwa (COM(2010)0207),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie partnerstwa na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego z dnia 8 marca 2011 r. (COM(2011)0200),
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie EPS z dnia 26 lipca 2010 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dni: 19 stycznia 2006 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) ⁽¹⁾, 6 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) ⁽²⁾, 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽³⁾, 19 lutego 2009 r. w sprawie procesu barcelońskiego – Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego ⁽⁴⁾, 19 lutego 2009 r. w sprawie przeglądu ENPI ⁽⁵⁾, 20 maja 2010 r. w sprawie Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego ⁽⁶⁾ i 9 września 2010 r. w sprawie sytuacji rzeki Jordan, ze szczególnym uwzględnieniem jej dolnego odcinka ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dni: 3 lutego 2011 r. w sprawie sytuacji w Tunezji ⁽⁸⁾, 17 lutego 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽⁹⁾ i 10 marca 2011 r. w sprawie południowych krajów ościennych, a w szczególności Libii ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Stowarzyszenia UE-Maroko z dnia 13 października 2008 r., zgodnie z którymi zaawansowany status przyznano Maroku,
- uwzględniając konkluzje Rady Stowarzyszenia UE-Jordania z dnia 26 października 2010 r., zgodnie z którymi zaawansowany status przyznano Jordanii,
- uwzględniając zatwierdzenie przez Radę Europejską na posiedzeniu w Brukseli w dniach 13 i 14 marca 2008 r. inicjatywy „Proces barceloński – Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2008 r. pt. „Proces barceloński: Unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego” (COM(2008)0319),
- uwzględniając oświadczenie końcowe wygłoszone na posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych Unii dla Śródziemnomorza, które odbyło się w Marsylii w dniach 3-4 listopada 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenie wydane na szczycie poświęconym regionowi Morza Śródziemnego w Paryżu w dniu 13 lipca 2008 r.,
- uwzględniając deklarację barcelońską ustanawiającą partnerstwo euro-śródziemnomorskie, przyjętą podczas euro-śródziemnomorskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych w dniach 27–28 listopada 1995 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 312.

⁽²⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 760.

⁽³⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 443.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 76.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 83.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0095.

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

- uwzględniając oświadczenia Prezydium Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza wydane na posiedzeniach w Paryżu (12 lipca 2008 r.), Kairze (20 listopada 2009 r.), Rabacie (22 stycznia 2010 r.), Palermo (18 czerwca 2010 r.) i Rzymie (12 listopada 2010 r.),
 - uwzględniając zalecenie Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EMPA) przyjęte w Ammanie w dniu 13 października 2008 r. i przekazane na pierwsze posiedzenie ministrów spraw zagranicznych procesu barcelońskiego: Unia dla Śródziemnomorza,
 - uwzględniając zalecenia poszczególnych komisji Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza przyjęte na 6. sesji plenarnej w Ammanie w dniach 13 i 14 marca 2010 r.,
 - uwzględniając konkluzje z posiedzenia inauguracyjnego Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM), które odbyło się w Barcelonie w dniu 21 stycznia 2010 r.,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając zalecenie PE dla Rady w sprawie negocjacji nad porozumieniem ramowym UE–Libia z dnia 13 grudnia 2010 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie i wspieranie wartości takich jak demokracja i prawa człowieka, a szczególnie prawa kobiet, praworządność, zwiększenie bezpieczeństwa, stabilność demokratyczna, dostatek, sprawiedliwa dystrybucja dochodów, dobrobyt i szanse społeczne, a w związku z tym walka z korupcją i wspieranie dobrego sprawowania rządów są podstawowymi zasadami i celami Unii Europejskiej oraz muszą stanowić wspólną wartość podzielaną z krajami partnerskimi objętymi EPS i stać się kluczowymi celami EPS,
- B. mając na uwadze, że w przeglądzie EPS należy uwzględnić demonstracje wzywające do wolności, demokracji i reform w wielu krajach będących południowymi sąsiadami UE, gdyż demonstracje te pokazały, że obywatele silnie pragną rzeczywistych zmian i lepszych warunków życia w regionie,
- C. mając na uwadze, że w głównej mierze to właśnie nierówna dystrybucja zasobów, nierówny wzrost gospodarczy i brak wolności wywołały w całym regionie niepokoje społeczne wynikające z ogólnego niezadowolenia ludności z rządzących reżimów,
- D. mając na uwadze, że skutki kryzysu gospodarczego i finansowego dołączyły do już istniejących wyzwań politycznych, gospodarczych i społecznych w krajach partnerskich, a zwłaszcza wyzwań związanych z problemem bezrobocia i wzrostem cen, co doprowadziło do powstań w tym regionie,
- E. mając na uwadze, że w związku z wydarzeniami w Tunezji, Egipcie, Libii, Syrii, Algierii, Maroku, Jordani i innych krajach, których mieszkańcy domagają się demokratycznych reform, UE musi dokonać odpowiednich zmian w EPS w celu skutecznego wsparcia procesu reform politycznych, gospodarczych i społecznych,
- F. mając na uwadze, że od uruchomienia EPS w 2004 r. polityka ta okazała się nieskuteczna w osiąganiu zakładanych w jej ramach celów w zakresie praw człowieka i demokracji, nie udało się jej też doprowadzić do koniecznych reform politycznych, społecznych i instytucjonalnych; mając na uwadze, że w swoich stosunkach z tym regionem UE zaniedbała dialog ze społeczeństwami obywatelskimi i siłami demokratycznymi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego; mając na uwadze, że przy nadal istniejących niedoborach i wyzwaniach należy obecnie skoncentrować się na wdrażaniu, w dążeniu do podjęcia współpracy z partnerami naprawę reprezentatywnymi dla społeczeństwa obywatelskiego oraz instytucjami o podstawowym znaczeniu dla budowania demokracji, wykorzystując jasno określone priorytety działania, jasne poziomy odniesienia oraz zróżnicowanie na podstawie wyników i osiągnięć,

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

- G. mając na uwadze, że między państwami europejskimi i południowymi krajami objętymi EPS istnieją znaczne asymetrie gospodarcze, społeczne i demograficzne, które wymagają reakcji we wspólnym interesie wszystkich partnerów,
- H. mając na uwadze, że UE powinna dokładniej zdefiniować swoje strategiczne cele i priorytety w ramach partnerstwa ze wschodnimi i południowymi sąsiadami oraz powinna należycie uwzględnić związane z tym kwestie w programie politycznym, również w ramach planowania budżetu,
- I. mając na uwadze, że EPS powinna obejmować ambitniejsze i skuteczniejsze instrumenty służące pobudzaniu i wspieraniu reform politycznych, gospodarczych i społecznych w sąsiedztwie UE,
- J. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony stwarza warunki, dzięki którym UE może poprawić skuteczność i spójność swojej polityki i funkcjonowania, szczególnie w sferze stosunków zewnętrznych, przez utworzenie stanowiska wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), oraz że wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca powinna zadbać o to, aby głos UE był słyszany na arenie międzynarodowej,
- K. mając na uwadze, że art. 3 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej dalej rozwija cele unijnej polityki zagranicznej oraz koncentruje działania zewnętrzne Unii na propagowaniu praw człowieka, a konkretniej na uniwersalności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności,
- L. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 Traktatu o Unii Europejskiej Unia musi rozwijać szczególne stosunki z państwami z nią sąsiadującymi, dążąc do utworzenia przestrzeni dobrobytu i dobrego sąsiedztwa, opartej na wartościach Unii i charakteryzującej się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy,
- M. mając na uwadze, że nierozwiązane konflikty i łamanie międzynarodowych przepisów w zakresie praw człowieka stanowią przeszkodę w realizacji EPS, utrudniając rozwój gospodarczy, społeczny i polityczny oraz współpracę regionalną, stabilność i bezpieczeństwo,
- N. mając na uwadze, że w stosunkach UE z jej południowymi sąsiadami dążenie do stabilności na krótką metę często przedkładano w ostatnich latach nad takie wartości, jak demokracja, sprawiedliwość społeczna i prawa człowieka,
- O. mając na uwadze, że UE powinna kontynuować podejście oddolne, w większym stopniu wspierając tworzenie instytucji, społeczeństwo obywatelskie i wolę rozpoczęcia procesów demokratyzacji, w szczególności udział kobiet i rozwój społeczno-gospodarczy, co jest warunkiem wstępnym długoterminowej stabilizacji,
- P. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka, a w szczególności praw kobiet, demokracji i praworządności, w tym walka z torturami oraz okrutnym, niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniem, oraz sprzeciw wobec kary śmierci, są fundamentalnymi zasadami UE,
- Q. mając na uwadze, że działalność Unii dla Śródziemnomorza jest obecnie zawieszona, w szczególności w związku z bezterminowym odkładaniem drugiego szczytu szefów państw lub rządów Unii dla Śródziemnomorza i posiedzeń ministerialnych oraz rezygnacją jej sekretarza generalnego; mając na uwadze, że kontekst regionalny, w jakim kształtuje się Unia dla Śródziemnomorza, cechują konflikty terytorialne, kryzysy polityczne i wzrost napięć społecznych oraz że przysłoniły go powstania ludowe w Tunezji, Egipcie oraz w innych krajach śródziemnomorskich i krajach Bliskiego Wschodu, co razem wzięte utrudnia działanie instytucji Unii dla Śródziemnomorza, a także rozpoczęcie dużych projektów integracji regionalnej określonych przez szefów państw i rządów Unii dla Śródziemnomorza na szczycie w Paryżu w lipcu 2008 r. oraz przez ministrów spraw zagranicznych Unii dla Śródziemnomorza na posiedzeniu w Marsylii w dniach 3 i 4 listopada 2008 r.; mając na uwadze, że Unia dla Śródziemnomorza, której celem było nasilenie polityki UE w tym regionie, nie była w stanie poradzić sobie z coraz większym brakiem zaufania i zaspokoić podstawowych potrzeb danych grup ludności,

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

- R. mając na uwadze, że utworzenie Unii dla Śródziemnomorza umożliwia zwiększenie komplementarności z jednej strony pomiędzy dwustronnymi strategiami politycznymi, a z drugiej pomiędzy regionalnymi strategiami politycznymi, co sprzyja skuteczniejszemu osiągnięciu celów współpracy eurośródziemnomorskiej,
- S. mając na uwadze, że inne podmioty na świecie, w szczególności państwa BRIC, nadal zwiększają swoją obecność gospodarczą i wpływ polityczny w południowym sąsiedztwie UE,
- T. mając na uwadze, że skutki kryzysu politycznego, gospodarczego, społecznego i finansowego zwiększyły skalę politycznych, gospodarczych i społecznych wyzwań, przed jakimi stoją południowe kraje objęte EPS; mając na uwadze, że koszt reform związanych z zapewnieniem zgodności z dorobkiem prawnym oraz dostosowaniem do stopniowo coraz bliższych stosunków gospodarczych i społecznych jest dodatkowym wyzwaniem dla południowych sąsiadów UE; mając na uwadze, że w niektórych państwach czynniki te w znacznym stopniu przyczyniły się do niepokoju społecznego oraz potrzeby demokratyzacji i reform,
- U. mając na uwadze, że kwestia gospodarki wodnej, a zwłaszcza sprawiedliwej dystrybucji wody stosownie do potrzeb wszystkich mieszkańców tego regionu, ma ogromne znaczenie dla trwałego pokoju i stabilności na Bliskim Wschodzie,
- V. mając na uwadze, że trendy demograficzne wskazują, iż w najbliższych 20 latach liczba ludności państw członkowskich UE będzie stabilna, jednak przy coraz większym odsetku osób starszych, natomiast w krajach południowych objętych EPS przybędzie ludności, szczególnie w wieku aktywności zawodowej; mając na uwadze, że wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w tych krajach mogą nie nadążyć za przewidywanym wzrostem liczby ludności, zwłaszcza że niektóre kraje już teraz zmagają się z bardzo wysoką stopą bezrobocia i z jeszcze wyższym poziomem bezrobocia młodzieży,
- W. mając na uwadze, że korupcja w południowych krajach objętych EPS jest nadal poważnym problemem, który dotyczy wielu grup społecznych oraz instytucji państwowych,
- X. mając na uwadze, że ENPI przyczynił się do uproszczenia finansowania EPS; mając na uwadze, że proces tworzenia kolejnego instrumentu powinien odzwierciedlać ostatnie wydarzenia w regionie, a zwłaszcza uzasadnione demokratyczne aspiracje obywateli, a także konkluzje przeglądu strategicznego EPS oraz przebiegać na podstawie konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, a w szczególności podmiotami lokalnymi,

Przegląd EPS – kwestie ogólne

1. potwierdza wartości, zasady i zobowiązania będące podstawą EPS, obejmujące demokrację, praworządność, poszanowanie praw człowieka, w tym praw kobiet, i podstawowych swobód, dobre rządy, gospodarkę rynkową i zrównowagony rozwój, a także przypomina, że EPS musi stać się aktualnymi ramami pozwalającymi pogłębiać i zacieśniać stosunki z naszymi najbliższymi partnerami, tak aby pobudzać i wspierać ich reformy polityczne, społeczne i gospodarcze mające na celu zaprowadzenie i umocnienie demokracji, rozwoju oraz społecznych i gospodarczych szans dla wszystkich; zwraca uwagę na znaczenie utrzymania zasad wspólnej własności i odpowiedzialności za koncepcję i realizację programów w ramach EPS; uważa, że EPS od momentu jej zainicjowania w 2004 r. przyniosła – jako jednolite ramy polityczne i dzięki ukierunkowanemu na wyniki różnicowaniu oraz pomocy dostosowanej do potrzeb – wymierne korzyści zarówno partnerom EPS, jak i UE;
2. przypomina, że ostatnie wydarzenia w południowej części regionu Morza Śródziemnego, zwłaszcza w Tunezji i Egipcie, Libii, Syrii, Algierii, Maroku, Jordanii i innych krajach, których mieszkańcy domagają się demokratycznych reform, pokazują, iż EPS nie udało się rozpropagować i zapewnić przestrzegania praw człowieka w państwach trzecich; wzywa UE do wyciągnięcia wniosków z tych wydarzeń oraz do zmiany strategii politycznej służącej wsparciu demokracji i praw człowieka, tak aby stworzyć mechanizm wprowadzania klauzuli dotyczącej praw człowieka do wszystkich umów z państwami trzecimi; nalega, aby podczas przeglądu EPS w pierwszej kolejności uwzględnić kryteria związane z niezawisłością sądownictwa, poszanowaniem podstawowych wolności, pluralizmem i wolnością prasy oraz zwalczaniem korupcji; wzywa do lepszego koordynowania polityki sąsiedztwa z innymi strategiami politycznymi Unii wobec tych krajów;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

3. wzywa UE do zdecydowanego wsparcia procesu reform politycznych i gospodarczych w regionie poprzez wykorzystanie wszystkich instrumentów istniejących w ramach EPS oraz, w razie konieczności, poprzez przyjęcie nowych instrumentów jak najskuteczniej pomagających w procesie transformacji demokratycznej z naciskiem na poszanowanie podstawowych wolności, dobre rządy, niezawisłość sądownictwa i walkę z korupcją, co byłoby odpowiedzią na potrzeby i oczekiwania obywateli południowych krajów ościennych;
4. zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia środków finansowych przeznaczanych na EPS w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na okres po 2013 r., przy czym w świetle ostatnich wydarzeń należy priorytetowo traktować wymiar południowy EPS; uważa, że nowe wieloletnie ramy finansowe powinny uwzględniać specyfikę i potrzeby poszczególnych krajów;
5. zaznacza, że krajom sąsiadującym z UE trzeba przedstawić konkretną propozycję silniejszego partnerstwa politycznego i integracji gospodarczej, opartą na zasadach otwartości, wspólnej odpowiedzialności i warunkowości; postuluje, aby propozycja ta była dostosowana do zróżnicowanych potrzeb konkretnych krajów i regionów, tak aby umożliwić najbardziej zaawansowanym partnerom szybsze osiągnięcie zgodności z normami i wartościami UE;
6. wzywa do zwrócenia większej uwagi na współpracę z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, ponieważ to właśnie one w głównej mierze podsycają powstania ludowe w całym regionie;
7. zwraca uwagę na konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu finansowania przez UE współpracy z sąsiadami i ponownie wskazuje wartość ENPI jako instrumentu finansowania EPS, który powinien rozwijać się w takim kierunku, by bardziej elastycznie reagować na zróżnicowane potrzeby krajów i regionów ościennych, gwarantować bezpośrednie powiązanie między celami politycznymi EPS a programowaniem ENPI oraz odzwierciedlać charakter przyszłej EPS opartej na wynikach; podkreśla jednak, że trzeba zapewnić lepiej ukierunkowaną pomoc, przeznaczoną szczególnie dla społeczeństwa obywatelskiego i społeczności lokalnych, zgodnie z podejściem oddolnym; zwraca uwagę na wartość procesów monitorowania zarządzania i wdrażania w odniesieniu do poszczególnych programów w ramach ENPI;
8. podkreśla, że muszą być dostępne wszelkie niezbędne działania, w tym użycie odpowiednich zasobów finansowych, ludzkich i technicznych w celu zagwarantowania odpowiedniej reakcji UE w razie wystąpienia masowych ruchów migracyjnych, zgodnie z art. 80 TFUE;
9. zaznacza, że przegląd strategiczny EPS powinien odpowiednio uwzględniać niedobory tej polityki oraz promować zwiększone zaangażowanie polityczne ze strony wszystkich partnerów, wzmacniając jednocześnie różnicowanie oparte na wynikach, na podstawie jasno określonych poziomów odniesienia; postuluje, aby w ramach przeglądu zwrócono też szczególną uwagę na pilną potrzebę rozwijania wymiaru wielostronnego, w dążeniu do ustanowienia wzmocnionego, ciągłego i znaczącego dialogu politycznego z krajami partnerskimi;
10. za szczególnie ważną uznaje bieżącą ocenę nie tylko dotychczasowych wyników osiągniętych w ramach realizowanych programów, lecz również adekwatności zasobów wykorzystywanych w ramach partnerstwa; uważa, że procedura ta zapewni możliwość naprawienia ewentualnych niedoskonałości i nieprawidłowych decyzji w przeszłości;
11. wzywa Radę i Komisję do przeglądu EPS obejmującej południowe kraje ościenne w celu udostępnienia środków i wsparcia potrzebnego do prawdziwych przemian demokratycznych oraz stworzenie podstawy dla daleko idących reform politycznych, społecznych i instytucjonalnych; nalega, by podczas przeglądu polityki sąsiedztwa w pierwszej kolejności uwzględnić kryteria związane z niezawisłością sądownictwa, poszanowaniem podstawowych wolności, w tym wolności mediów, oraz zwalczaniem korupcji;
12. uznaje i podkreśla różnicę między „sąsiadami europejskimi” – krajami, które formalnie mogą przystąpić do UE po spełnieniu kryteriów kopenhaskich, a „sąsiadami Europy” – krajami, które nie mogą przystąpić do UE ze względu na swoje położenie geograficzne;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

13. jest zdania, że bardzo pilną i ważną kwestią jest zatem ponowne przemyślenie i zmiana strategii UE dla Morza Śródziemnego oraz że ta nowa strategia powinna służyć nasileniu dialogu politycznego i wsparciu wszystkich sił demokratycznych i społecznych, w tym organizacji społeczeństwa obywatelskiego; w związku z tym wzywa Radę do zdefiniowania kryteriów politycznych, które państwa objęte EPS muszą spełnić, by uzyskać „zaawansowany status”;

14. podkreśla, że należy uznać i wykorzystać zmiany wprowadzone Traktatem z Lizbony, w szczególności wzmocnioną rolę wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej, utworzenie ESDZ i nowe uprawnienia Parlamentu, aby nadać większą spójność polityce zagranicznej UE oraz poprawić skuteczność i zasadność jej zewnętrznego wymiaru i działań; uważa, że UE będzie mogła opracować wiarygodną i skuteczną politykę wobec swoich partnerów śródziemnomorskich tylko wtedy, gdy Rada i Komisja będą w stanie wyciągnąć wnioski z byłych i obecnych wydarzeń oraz przeprowadzić dogłębną i całościową analizę niedoskonałości obecnej EPS;

15. podkreśla znaczenie partnerstwa między UE a jej południowym krajami ościennymi oraz zwraca uwagę, że ta ścisła współpraca leży w interesie obu stron;

16. uważa, że UE powinna wyciągnąć wnioski z wydarzeń toczących się obecnie w południowym sąsiedztwie oraz że w związku z tym należy przeprowadzić przegląd EPS, aby ustanowić partnerstwa ze społeczeństwami, a nie tylko z państwami;

Wymiar południowy

17. podkreśla znaczenie, jakie ma powołanie grupy zadaniowej z udziałem Parlamentu w reakcji na apele o monitorowanie procesów przemian demokratycznych przeprowadzanych przez zwolenników zmian demokratycznych, w szczególności w odniesieniu do wolnych i demokratycznych wyborów oraz tworzenia instytucji, w tym niezawisłego sądownictwa;

18. w świetle ostatnich wydarzeń w regionie zdecydowanie popiera uzasadnione demokratyczne aspiracje wyrażane przez obywateli krajów położonych w południowym sąsiedztwie UE oraz wzywa władze tych krajów do jak najszybszego pokojowego przejścia do prawdziwej demokracji; zaznacza, że wydarzenia te należy w pełni uwzględnić i odzwierciedlić w strategicznym przeglądzie EPS;

19. w tym kontekście wzywa UE do zapewnienia znacznego wsparcia na rzecz przemian demokratycznych w południowych krajach ościennych we współpracy ze społeczeństwami, których te przemiany dotyczą, poprzez mobilizację, zmianę i dostosowanie istniejących instrumentów służących promowaniu reform politycznych, gospodarczych i społecznych; wzywa w związku z tym Radę i Komisję do udostępnienia krótkoterminowych mechanizmów przejściowego wsparcia finansowego, w tym pożyczek, krajom, które wyrażą taką potrzebę w wyniku szybkich przemian demokratycznych i nadzwyczajnego spadku płynności finansowej; wzywa ponadto Komisję do jak najszybszego przeglądu krajowych programów orientacyjnych dotyczących Tunezji i Egiptu na lata 2011-2013 w celu uwzględnienia nowych, pilnych potrzeb tych partnerów w kontekście budowania demokracji;

20. podkreśla znaczenie pogłębienia dialogu politycznego z południowymi sąsiadami UE; ponownie podkreśla, że wzmocnienie demokracji, praworządność, dobre rządy, zwalczanie korupcji, poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności są kluczowymi elementami takiego dialogu; zwraca w związku z tym uwagę na znaczenie poszanowania wolności sumienia, religii i myśli, wolności wypowiedzi, wolności prasy i mediów, wolności stowarzyszania się, praw kobiet i równości płci, ochrony mniejszości oraz zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną;

21. zauważa, że niektórym krajom partnerskim przyznano już zaawansowany status lub też status taki jest obecnie przedmiotem negocjacji; podkreśla, że ważne jest, aby przyjąć bardziej przejrzyste i spójne podejście do tego różnicowania, umożliwiające stworzenie znaczącego procesu, który przyniesie wyniki, oraz aby ustalone zostały jasne poziomy odniesienia w celu uniknięcia stosowania podwójnych standardów co do kryteriów, które należy spełnić, by taki status uzyskać;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

22. podkreśla potrzebę dostosowania kryteriów kopenhaskich do wymogów związanych z przyznawaniem zaawansowanego statusu; wzywa Komisję do zapewnienia, że państwom trzecim udzielony zostanie zaawansowany status, jeśli spełnią te kryteria;
23. podkreśla, że walka z korupcją, zwłaszcza w sądownictwie i policji, powinna być głównym priorytetem UE w rozwoju jej stosunków z partnerami południowymi;
24. nalega, aby konsultowano się z PE na wszystkich etapach procesu przyznawania zaawansowanego statusu krajom partnerskim i procesu sporządzania planów działania dotyczących EPS, zgodnie z nową rolą PE na mocy Traktatu z Lizbony; wzywa Radę i ESDZ do zaangażowania Parlamentu w proces decyzyjny dotyczący zaawansowanego statusu poprzez opracowanie jasnego mechanizmu konsultacji stosowanego na wszystkich etapach negocjacji, w tym w zakresie kryteriów, jakie muszą być spełnione oraz w zakresie ustalania priorytetów i wytycznych ujętych w planach działania;
25. podkreśla, że skuteczne partnerstwo między UE a jej południowymi sąsiadami może opierać się wyłącznie na synergii między wzajemnie powiązanymi dwustronnymi i wielostronnymi wymiarami tego procesu współpracy, i w związku z tym z żalem zauważa, że EPS nie uwzględniła w wystarczającym stopniu potrzeby wzmocnienia wymiaru wielostronnego;
26. składa hołd odwadze obywateli Tunezji, Egiptu i Libii, którzy wystąpili, by domagać się demokracji i wolności, oraz wzywa wszystkie instytucje UE do wyrażenia pełnego poparcia dla procesu przemian demokratycznych w tych krajach;
27. ubolewa nad stratami w ludziach podczas pokojowych powstań w Tunezji i Egipcie oraz wzywa władze do przeprowadzenia należytego dochodzenia w sprawie tych incydentów i do postawienia przed sądem osób odpowiedzialnych;
28. uważa, że konflikt izraelsko-palestyński jest źródłem napięć politycznych na Bliskim Wschodzie oraz w całym regionie śródziemnomorskim;
29. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, aby aktywnie angażowała się w rozwiązywanie konfliktów i budowanie zaufania w regionie, zapewniając aktywną rolę UE jako uczestnika, a nie tylko płatnika, w szczególności w odniesieniu do procesu pokojowego w środkowej części Bliskiego Wschodu, a także do konfliktu w Saharze Zachodniej; uważa, że rozwiązywanie konfliktów ma kluczowe znaczenie dla rozwoju politycznego, gospodarczego i społecznego w regionie oraz dla rozwoju wymiaru regionalnego EPS i prowadzonych w jej ramach wielostronnych form współpracy, takich jak Unia dla Śródziemnomorza; stwierdza, że znalezienie całościowego, zgodnego z prawem międzynarodowym rozwiązania różnych konfliktów w państwach sąsiadujących z UE na południu, a zwłaszcza konfliktu arabsko-izraelskiego, ma kluczowe znaczenie dla pełnego sukcesu EPS;
30. uważa, że dialog międzykulturowy w regionie śródziemnomorskim ma szczególne znaczenie dla zwiększenia wzajemnego zrozumienia, solidarności, tolerancji oraz dobrobytu mieszkańców tego regionu; oczekuje, że w ramach przeglądu rozważona zostanie możliwość opracowania odpowiednich instrumentów w tym celu;
31. jest głęboko zaniepokojony stałym bezterminowym odkładaniem drugiego szczytu szefów państw i rządów Unii dla Śródziemnomorza oraz posiedzeń ministerialnych Unii dla Śródziemnomorza, co stanowi negatywny sygnał dla mieszkańców i instytucji regionu; uważa, że rezygnacja sekretarza generalnego Unii dla Śródziemnomorza uwydatnia potrzebę sprecyzowania charakteru jej procedur i instytucji; wskazuje, że napięcia polityczne i konflikty regionalne w regionie Morza Śródziemnego nie powinny utrudniać konkretnych postępów w kierunku współpracy sektorowej i wielostronnej oraz że to właśnie przez przeprowadzenie ważnych projektów integracji i przez otwarty dialog polityczny Unia dla Śródziemnomorza może przyczynić się do budowy atmosfery zaufania, sprzyjającej realizacji wspólnych celów związanych z wymiarem sprawiedliwości i bezpieczeństwem w duchu solidarności i pokoju;
32. z żalem zauważa, że Unii dla Śródziemnomorza nie przyznano wystarczających środków finansowych i że zaangażowanie państw członkowskich położonych po obu stronach Morza Śródziemnego jest nikłe; ubolewa nad brakiem zdefiniowanego podejścia UE do polityki śródziemnomorskiej i wzywa do opracowania długoterminowej strategicznej wizji rozwoju i stabilizacji regionu; podkreśla, że proces integracji euro-śródziemnomorskiej powinien stać się politycznym priorytetem agendy europejskiej;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

33. jest przekonany, że należy wskrziesić Unię dla Śródziemnomorza, aby uwzględnić nowe wydarzenia w regionie; uważa, że nowa Unia dla Śródziemnomorza powinna propagować rozsądny rozwój gospodarczy, społeczny i demokratyczny oraz stworzyć silną i wspólną podstawę sprzyjającą bliskim stosunkom między UE a jej południowymi sąsiadami; uważa, że ta nowa wspólnota stworzyłaby ponadto nowe perspektywy na trwały pokój na Bliskim Wschodzie, zakorzeniony w poszczególnych społeczeństwach regionu, a nie tylko uzależniony od niepewnej woli politycznej jego autorytarnych liderów;

34. zwraca uwagę, że w przeglądzie należy uwzględnić fakt, iż Unia dla Śródziemnomorza nie spełniła pokładanych w niej oczekiwań i nie potrafiła ocenić stojących przed nią wyzwań, oraz rozważyć nowe sposoby wzmocnienia dwustronnych instrumentów w ramach EPS; w związku z tym uważa, że należy zwiększyć środki przeznaczane na te dziedziny, w których istnieje możliwość poczynienia konkretnych postępów;

35. jest zaniepokojony brakiem postępów w tworzeniu euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu; apeluje, aby przeprowadzono oparte na współdziałaniu negocjacje, gdy spełnione zostaną wymogi dotyczące pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu mających stanowić podstawę euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu, z należywym uwzględnieniem realiów społeczno-gospodarczych poszczególnych krajów partnerskich oraz pod warunkiem, że w odpowiednim czasie dokona się pełnej oceny wpływu tych umów na społeczeństwo i środowisko naturalne; ubolewa nad faktem, że poszczególne podmioty nie poczyniły rzeczywistych postępów w tworzeniu niezbędnych warunków; zachęca również do rozwijania dwustronnej oraz wielostronnej współpracy gospodarczej Południe-Południe, co przyniosłoby wymierne korzyści obywatelom zaangażowanych krajów i poprawiłoby nastroje polityczne w regionie;

36. zaznacza, że należy zająć się najważniejszymi, konkretnymi kwestiami w poszczególnych państwach objętych polityką sąsiedztwa, lecz przypomina, że w ramach EPS należy szczególnie skupić się na sytuacji społeczno-gospodarczej, zwłaszcza młodszych pokoleń;

37. uważa, że wzmocniona współpraca podregionalna państw członkowskich i krajów objętych EPS posiadających szczególnie wspólne interesy, wartości i problemy mogłaby stworzyć pozytywną dynamikę w całym obszarze śródziemnomorskim; zachęca państwa członkowskie do zbadania możliwości wykorzystania zmiennej geometrii jako modelu współpracy oraz zaznacza, że przyszła EPS powinna ułatwiać i wspierać to podejście, w szczególności za pomocą regionalnych środków budżetowych;

38. uważa, że w kontekście południowej polityki sąsiedztwa należy zająć się problemem nielegalnej imigracji; wzywa Radę i Komisję do monitorowania realizacji umów z wszystkimi południowymi krajami ościennymi oraz istniejących umów dwustronnych między państwami członkowskimi UE i wszystkimi podmiotami regionalnymi dotyczących kwestii imigracji, a zwłaszcza readmisji;

39. z żalem zauważa asymetryczne podejście przyjęte przez UE w odniesieniu do jej wschodnich i południowych sąsiadów w dziedzinie polityki mobilności i polityki wizowej; co do mobilności opowiada się za uproszczeniem procedur wizowych dla południowych krajów objętych EPS – zwłaszcza w odniesieniu do studentów, naukowców i przedsiębiorców – oraz za przyjęciem euro-śródziemnomorskiego partnerstwa na rzecz mobilności; podkreśla ważną rolę, jaką mogą odgrywać niektóre kraje objęte EPS w zarządzaniu przepływami migracyjnymi; podkreśla, że współpraca w dziedzinie zarządzania przepływami migracyjnymi musi być w pełni spójna z wartościami i międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi UE; zaznacza, że umowy o readmisji z krajami partnerskimi powinny obejmować jedynie imigrantów o nieregulowanym statusie, a nie deklarujących się jako ubiegający się o azyl, uchodźcy lub potrzebujący ochrony, przypomina też, że zasada „non-refoulement” ma zastosowanie do wszystkich osób, którym grozi kara śmierci, nieludzkie traktowanie lub tortury; wzywa do zacieśnienia współpracy w celu położenia kresu handlowi ludźmi oraz w celu poprawy warunków życia pracowników migrujących zarówno w UE, jak i w południowych krajach objętych EPS;

40. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, ESDZ i Komisję, aby jako główny punkt w planie rozmów z krajami południowymi objętymi EPS potraktowano priorytet polityczne UE takie jak zniesienie kary śmierci, poszanowanie praw człowieka, w tym praw człowieka należnych kobietom, poszanowanie podstawowych wolności, w tym wolności sumienia i wyznania, wolności stowarzyszeń i mediów,

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

poszanowanie praworządności, niezależność władzy sądowniczej, walka z torturami oraz okrutnym i nieludzkim traktowaniem, walka z bezkarnością oraz ratyfikacja szeregu międzynarodowych aktów prawnych, w tym Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r.;

41. wzywa – w kontekście przeglądu umów z krajami południowymi objętymi EPS – do dalszego zwracania uwagi na pełne poszanowanie w tych krajach prawa do wolności religijnej, w szczególności w przypadku wszystkich mniejszości religijnych; zaznacza, że wolność wyznania obejmuje wolność uzewnętrzniania, indywidualnie lub wspólnie z innymi, publicznie lub prywatnie, swej wiary poprzez uprawianie kultu, nauczanie, praktykowanie i uczestniczenie w obrzędach oraz że wolność taka musi obejmować także prawo do zmiany religii;

42. podkreśla, że w ramach stosunków umownych UE ze wszystkimi krajami objętymi EPS przewidziane są ustalenia co do regularnego forum służącego rozpatrywaniu kwestii związanych z prawami człowieka, w formie podkomisji zajmujących się prawami człowieka; wzywa ESDZ, aby w pełni wykorzystywała istniejące ustalenia i angażowała istniejące podkomisje we wszystkie negocjacje, aby należała na uczynienie ich skuteczniejszymi i bardziej zorientowanymi na wyniki oraz zagwarantowała zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka; zaleca podwyższenie statusu nieformalnej grupy roboczej UE-Izrael ds. praw człowieka, tak aby stała się ona zwykłą podkomisją; wzywa ESDZ, aby uczestniczyła też w strukturalnej współpracy między COHOM a parlamentarną Podkomisją ds. Praw Człowieka;

43. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, ESDZ i Komisję do aktywnego propagowania i ochrony wolności komunikacji oraz dostępu do informacji, w tym w Internecie;

44. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, ESDZ i Komisję do wzmocnienia roli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności organizacji praw człowieka i organizacji kobiet, w monitorowaniu polityki oraz w planowaniu i wdrażaniu pomocy poprzez specjalny instrument służący budowaniu potencjału; w związku z tym podkreśla potrzebę równouprawnienia kobiet oraz wzywa ESDZ i Komisję do systematycznego analizowania wpływu, jaki realizowane przez nie przedsięwzięcia i programy wywierają na kwestię równouprawnienia płci, a także do opowiedzenia się za uwzględnieniem praw kobiet i równouprawnieniem płci w przeglądach konstytucji, kodeksów karnych, prawa rodzinnego i innych zbiorów prawa cywilnego oraz w ramach dialogu na temat praw człowieka, prowadzonego z krajami partnerskimi objętymi EPS; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, ESDZ i Komisję do niezacieśniania stosunków między państwami trzecimi a UE w przypadku, gdy dane państwa nie włączają w wystarczającym stopniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego w swoje strategie polityczne; zwraca uwagę, że organizacje praw człowieka są najwierniejszymi i najsilniejszymi partnerami UE w propagowaniu wartości demokratycznych, praworządności i praw człowieka w krajach partnerskich; wzywa do zwiększenia zaangażowania władz lokalnych i regionalnych oraz organizacji zawodowych i partnerów społecznych we współpracę UE z południowymi sąsiadami; wzywa Radę i Komisję do dalszego wzmacniania i skuteczniejszego wykorzystywania europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie w tej dziedzinie;

45. podkreśla, że potrzebne jest uwzględnianie aspektu płci oraz wspieranie konkretnych działań w celu opracowania skutecznego i systematycznego podejścia do równouprawnienia płci w krajach objętych EPS; apeluje do rządów i społeczeństwa obywatelskiego o większe włączenie społeczne kobiet i zwalczanie analfabetyzmu wśród kobiet oraz o propagowanie zatrudnienia kobiet w celu zapewnienia znaczącej obecności kobiet na wszystkich szczeblach;

46. podkreśla znaczenie usystematyzowanej współpracy w dziedzinie szkolnictwa wyższego i badań naukowych, by wspierać wzajemne uznawanie kwalifikacji i systemów edukacyjnych, w szczególności w celu zwiększenia mobilności studentów, badaczy i wykładowców w powiązaniu ze środkami przeciwdziałającymi „ucieczce mózgów”; w związku z tym z zadowoleniem odnotowuje pomoc dla szkolnictwa wyższego zapewnianą w ramach programu Tempus i wymiany organizowane w ramach 2. działania programu ERASMUS Mundur oraz utworzenie Uniwersytetu Euro-Śródziemnomorskiego (EMUNI), który przybrał formę euro-śródziemnomorskiej sieci uniwersytetów na obu brzegach Morza Śródziemnego;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

47. zwraca uwagę na istotną rolę, jaką władz lokalne odgrywają w demokratycznym rozwoju krajów partnerskich oraz zachęca do rozszerzania zakresu programów partnerstw bliźniaczych między władzami lokalnymi w UE i krajach partnerskich;

48. podkreśla znaczenie związków zawodowych i dialogu społecznego jako elementu rozwoju demokratycznego partnerów południowych; zachęca te kraje do wzmocnienia praw pracowników i związków zawodowych; zwraca uwagę na ważną rolę, jaką dialog społeczny może odgrywać w podejmowaniu wyzwań społeczno-gospodarczych w regionie;

49. podkreśla znaczenie wzajemnego zbliżenia inwestycji, kształcenia, badań i innowacji, ze zwróceniem szczególnej uwagi na kształcenie dostosowane do potrzeb rynku pracy, w celu reagowania na społeczno-gospodarcze wyzwania w regionie; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na kobiety i grupy znajdujące się w trudnej sytuacji, takie jak młodzież; podkreśla jednocześnie istotne znaczenie dalszego wspierania lokalnych przedsięwzięć rozwojowych, których celem jest przyczynienie się do rewitalizacji miast i regionów znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji;

50. podkreśla, że prawidłowo funkcjonujący, skuteczny i bezpieczny multimodalny system transportowy stanowi warunek wstępny wzrostu gospodarczego i rozwoju, umacniający handel i integrację między Unią Europejską a jej partnerskimi, południowymi krajami śródziemnomorskimi; wzywa Komisję do przedstawienia średniookresowej oceny planu działania w dziedzinie transportu regionalnego (2007–2013) w strefie śródziemnomorskiej oraz do uwzględnienia wyników tej oceny w przyszłych planach działania w dziedzinie transportu;

51. uważa, że zrównoważony rozwój powinien być generalnym kryterium przeglądu EPS, przy czym należy położyć nacisk na poprawę ochrony środowiska, rozwój bogatego potencjału w zakresie energii odnawialnej w regionie oraz wspieranie polityki i projektów sprzyjających lepszemu wykorzystaniu skąpych zasobów wodnych;

52. ponawia apel do Rady, Komisji i państw członkowskich UE o wsparcie na rzecz opracowania całościowego planu na rzecz zapobieżenia dewastacji rzeki Jordan oraz o dalsze finansowe i techniczne wspieranie rekultywacji rzeki, a zwłaszcza jej dolnego odcinka, również w ramach Unii dla Śródziemnomorza;

53. zwraca uwagę na wysoki potencjał współpracy w dziedzinie energii i odnawialnych źródeł energii, jak energia wiatrowa, słoneczna i energia fal morskich; popiera skoordynowane wdrażanie śródziemnomorskiego planu słonecznego i inicjatyw przemysłowych, które powinny służyć zaspokojeniu podstawowych potrzeb krajów partnerskich, oraz przyjęcie euro-śródziemnomorskiej strategii na rzecz efektywności energetycznej; podkreśla znaczenie promowania euro-śródziemnomorskich połączeń międzysystemowych w zakresie energii elektrycznej, gazu i ropy naftowej w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw energii poprzez utworzenie inteligentnej sieci obejmującej cały region euro-śródziemnomorski;

54. przypomina, że istotne znaczenie mają rolnictwo sprzyjające rolnikom lokalnym, rozwojowi obszarów wiejskich, bezpieczeństwu żywnościowemu i niezależności żywnościowej, dostosowanie do zmiany klimatu oraz dostępność wody i energii, a także racjonalne zużycie wody; zaleca uczynienie współpracy w dziedzinie rolnictwa priorytetem EPS, w celu wsparcia euro-śródziemnomorskiego planu działania dla rolnictwa oraz w celu utrzymania stabilnych cen żywności na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym;

55. ponawia apel o utworzenie euro-śródziemnomorskich sił ochrony ludności, zważywszy, że zwiększenie skali i liczby klęsk żywiołowych wiąże się z koniecznością przeznaczania odpowiednich środków oraz że tego typu inicjatywa zwiększyłaby solidarność wśród ludności regionu euro-śródziemnomorskiego;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

56. podkreśla znaczenie ściślejszej współpracy z wielostronnymi regionalnymi organizacjami Południa, zwłaszcza z Ligą Arabską oraz Unią Afrykańską, by z powodzeniem stawić czoła wyzwaniom w wymienionych wyżej dziedzinach; wzywa Komisję, by w czasie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa rozważyła nawiązanie nowego zorganizowanego dialogu na wspomnianych forach;

57. ponownie zwraca uwagę na wartość ENPI jako instrumentu finansowania EPS; podkreśla jednak, że trzeba doprowadzić do większej elastyczności i zapewnić lepsze ukierunkowanie pomocy, w szczególności dla społeczeństwa obywatelskiego i społeczności lokalnych, zgodnie z podejściem oddolnym; wzywa ponadto do przeprowadzenia szczegółowej analizy skuteczności ENPI w celu lepszego wykorzystania instrumentów finansowych i funduszy dostępnych w kontekście stosunków UE z południowymi sąsiadami oraz w celu zapewnienia odpowiedniego wykorzystania pomocy rozwojowej i wsparcia w państwach będących beneficjentami; uważa, że przejrzystość środków oraz włączenie mechanizmów antykorupcyjnych do instrumentów finansowych mają podstawowe znaczenie; zwraca uwagę na wartość procesów monitorowania zarządzania i wdrażania w odniesieniu do poszczególnych programów w ramach ENPI; podkreśla, że istotne znaczenie mają wzmocnienie przedsięwzięć transgranicznych, intensyfikacja programów dotyczących kontaktów międzyludzkich oraz opracowanie zachęt do współpracy regionalnej; wzywa Komisję i ESDZ, aby na wczesnym etapie prowadziły konsultacje z Parlamentem i zainteresowanymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego w ramach zbliżających się przygotowań do kolejnego instrumentu;

58. wzywa Radę, aby przyjęła wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę art. 23 rozporządzenia w sprawie ENPI, przedstawiony przez Komisję w maju 2008 r. i przyjęty przez Parlament w dniu 8 lipca 2008 r., co pozwoliłoby na ponowne zainwestowanie środków finansowych pochodzących z przeszłych operacji, tym samym zapewniając UE bardzo potrzebne narzędzie łagodzenia wpływu obecnego kryzysu finansowego na realnej gospodarce oraz wpływu znacznego wzrostu cen żywności na region ościenny, w szczególności południowe kraje ościenne;

59. podkreśla, że ENPI nie jest jedynym dostępnym instrumentem finansowania programów i działań w ramach EPS oraz w związku z tym podkreśla potrzebę opracowania wspólnego podejścia opartego na wykorzystaniu wszystkich instrumentów finansowych; wzywa zatem ESDZ i Komisję do przedstawienia jasnego przeglądu środków finansowych przeznaczonych na każde państwo będące beneficjentem, w tym podziału według instrumentu;

60. podkreśla potrzebę zwiększenia środków finansowych przeznaczonych na wymiar południowy EPS w ramach zbliżających się wieloletnich ram finansowych UE na lata 2014-2020 w celu zadbania, aby finansowanie odpowiadało ambicjom politycznym, i w celu wdrożenia postanowień dotyczących zaawansowanego statusu bez wpływu na inne priorytety EPS; podkreśla potrzebę przestrzegania porozumienia zawartego w następstwie deklaracji złożonej przez Komisję wobec COREPER-u w 2006 r., w której to deklaracji postanowiono przeznaczyć 2/3 łącznej kwoty ENPI na rzecz krajów południowych, a 1/3 tej kwoty na rzecz krajów wschodnich, odpowiednio do liczby ludności;

61. zaznacza jednak, że wszelkie zwiększenie przyznawanych środków finansowych powinno opierać się na dokładnej ocenie potrzeb oraz odpowiadać większej skuteczności realizowanych programów, odpowiednio dostosowanych i traktowanych priorytetowo zgodnie z potrzebami poszczególnych państw-beneficjentów;

62. z zadowoleniem przyjmuje prace przeprowadzone przez Instrument Euro-Śródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji (FEMIP) działający w ramach EBI i zwraca uwagę na potrzebę większej synergii z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi również aktywnymi w regionie oraz ponownie proponuje utworzenie euro-śródziemnomorskiej instytucji finansowej na rzecz wspólnego rozwoju, której EBI pozostawałby głównym udziałowcem; popiera podniesienie pułapu gwarancji dla EBI w celu umożliwienia mu utrzymania intensywności jego działań w regionie w najbliższych latach; zwraca się do EBOR o zmianę jego statutu, tak aby mógł on również uczestniczyć w procesie pomocy finansowej;

Rola Parlamentu Europejskiego

63. podkreśla kluczową rolę Parlamentu Europejskiego w zapewnianiu powiązania stabilności i dobrobytu Europy z demokratycznym sprawowaniem rządów i postępem społecznym w objętych EPS krajach sąsiadujących z UE na południu oraz w propagowaniu debaty politycznej, pełnych swobód, demokratycznych reform i praworządności w ościennych krajach partnerskich, szczególnie poprzez delegacje międzyparlamentarne oraz Zgromadzenie Parlamentarne Unii dla Śródziemnomorza;

Czwartek, 7 kwietnia 2011 r.

64. ponawia swoje zobowiązanie do dalszego korzystania z prawa do kontroli parlamentarnej nad wdrażaniem EPS, także poprzez prowadzenie regularnych debat z Komisją na temat stosowania ENPI; z zadowoleniem przyjmuje prowadzone przez Komisję i ESDZ szerokie konsultacje dotyczące przeglądu EPS i wyraża nadzieję, że Komisja i ESDZ zagwarantują też pełne i systematyczne konsultacje z Parlamentem w związku z przygotowaniem odpowiednich dokumentów, takich jak plany działania dotyczące EPS; ponadto wzywa do przyznania Parlamentowi dostępu do mandatów negocjacyjnych dotyczących wszystkich finalizowanych obecnie umów międzynarodowych z krajami partnerskimi objętymi EPS, zgodnie z art. 218 ust.10 TFUE, który stanowi, że Parlament musi być natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury;

*

* * *

65. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów objętych EPS oraz sekretarzowi generalnemu Unii dla Śródziemnomorza.

Stosowanie przemocy seksualnej w konfliktach w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie

P7_TA(2011)0155

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie stosowania przemocy seksualnej w konfliktach w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie

(2012/C 296 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga i gwałtu jako zbrodni wojennej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie eliminacji przemocy wobec kobiet ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie dziesiątej rocznicy przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie południowych krajów ościennych, a w szczególności Libii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton wydane w imieniu Unii Europejskiej 25 listopada 2010 r. z okazji Międzynarodowego Dnia przeciw Przemocy wobec Kobiet,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton wydane w imieniu Unii Europejskiej dnia 8 marca 2011 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet,

⁽¹⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 83.

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0095.